

[Statsministeren.]

Tvivl om, at en Aabning af 4 Havne langs Vestkysten i høj Grad vil forøge Sikkerheden, vil forøge Mulighederne for, naar ondt Vejr opstaar, at komme ind ude fra Havet i den nærmest liggende Havn. Der er ingen Twivl om, at dette i høj Grad er Tilfældet, og under visse Forhold er vel ogsaa de andre Nødhavne, om jeg saa maa kalde dem, som der er Tale om, en Mulighed, som man i hvert Fald ikke har nu.

Det ærede Medlem Hr. Westermann gjorde visse Spørgsmaal. Han vilde gerne vide, i hvilket Omfang der har været Besejling af Tovkussakhavnen. Ja, i det sidste Aar, 1937, som det ærede Medlem nævnte, var der 6—7 Baade, som søgte Havnen. I det foregaaende Aar var der et noget større Antal, men da der altsaa i det følgende Aar ikke kom mere end de 6—7 Baade, saa mente vi i Overensstemmelse med det, der havde været Forudsætningen, at burde nedlægge den. Nu hænger jo saadan noget til Tider sammen med, hvor Fisken opholder sig. Om en Havn nordpaa eller sydpaa benyttes, afhænger jo ikke af Lysten til at gaa ind i den ene eller den anden Havn, men afhænger af, om Fiskebestanden er nord- eller sydpaa.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa om Udgifterne. Udgifterne ved Tovkussakhavnen var en 6 000—7 000 Kr. aarlig, idet vi jo med de mindst mulige Midler søgte at opretholde det Tilsyn med Havnen og Radiostationen, som var paakrævet. Det vil vel blive noget lignende, i hvert Fald foreløbig, for Ravns Storø og for Tovkussak, selv om det formodentlig vil blive nødvendigt at gøre noget mere ved den helt nordlig beliggende Havn, som der er Tale om at aabne; men da man endnu ikke ved, hvor den skal være, har det naturligvis været umuligt at budgettere Udgifterne til den.

Med Hensyn til Mærkning af Fartøjerne gælder der jo Regler om, at disse Fartøjer som andre skal være mærkede, men jeg skal faa taget dette Spørgsmaal op til ny Undersøgelse. Hvis der maatte være Mangler paa dette Omraade, er jeg enig i, at saa maa man søge at afhjælpe dem, og hvis det skulde være mangelfulde Regler, vi har om denne Mærkning, vil det være naturligt at gennemføre de Forbedringer, der er paakrævet. Men naturligvis har man i dette som i mange andre Forhold søgt at indskrænke sine Fordringer til Færingerne til det mindst mulige for ikke at forulempe dem i den daarlige økonomiske Stilling, som saa mange af dem befinder sig i.

Det ærede Medlem Hr. Westermann

gjorde en Bemærkning i Anledning af, at § 2 giver en Bemyndigelse til, efter at Landsraadene er hørt, at gennemføre visse Foranstaltninger. Ja, det er naturligvis Hensigten at tage Hensyn i den Grad, det er naturligt, til de Udtalelser, der maatte komme fra Landsraadene, men forud at sige, at hvis der er saa og saa mange Stemmer for eller imod, saa vil man gøre det, det vilde dog være lidet betimeligt. Det er en Selvfølge, at der vil blive handlet med al mulig Hensyntagen til Interesser paa begge Sider, naar Bemyndigelsen skal udnyttes. Forholdet har jo været det, at vi har valgt denne Form for Lovgivning, som jo ikke er sædvanlig, just fordi vi befinder os paa et Omraade, hvor man ikke kan spørge paa en hvilken som helst Tid, hvor man først er i Stand til at spørge Landsraadene nu hen paa Sommerens Begyndelse, og det vil da være ønskeligt, om man allerede i denne Sommer var i Stand til at give Færingerne Besked om, i hvilken Udstrækning man vil benytte den nævnte Bemyndigelse. Men det gaar jeg ud fra, man har forstaaet, at ogsaa denne Form er et Hensyn til de færøske Interesser, som man har søgt at tage. Hvad angaar den nordligste Havn, er det rigtigt, at Nepiset er nævnt som en Mulighed, uden at det dog kan siges, at det endeligt er fastslaaet. Det skulde være Genstand for en nærmere Forhandling, ogsaa med de færøske Landsraad, paa hvilket Sted man burde anlægge den nordlige Havn, ligesom det ogsaa er Forudsætningen, at der skal forhandles med de færøske Erhvervsorganisationer derom.

Det ærede Medlem Hr. Westermann gjorde en Bemærkning om, hvad der er sagt i Betænkningen, at Færingerne selv skal arbejde for, at de givne Regler overholdes, og at man ogsaa udtaler sin Tilfredshed med, at det færøske Fiskerierhvervs Organisationer har villet paatage sig en vis Garanti i denne Henseende. Der tænkes naturligvis ikke her paa alle Arter af Garanti, men der tænkes paa den Garanti, som de paagældende kan yde, nemlig den, at hvis Personer, der er antaget til at gaa med paa dette Fiskeri, forser sig den ene Gang efter den anden, saa skal man fra den paagældende Organisations Side kunne sige, at man ikke kan bruge vedkommende Mand. Det er saadan, man har tænkt sig, at Garantien skal virke, og det tror jeg ogsaa, man særdeles vel vil være i Stand til — i alt Fald erklærede de delegerede, der var nærværende, at de vilde være i Stand til at medvirke til Overholdelsen af Reglerne paa en saadan Maade.